

ПРОТОКОЛ

№ 774

гр. Пазарджик, 09.04.2024 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, VIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на девети април през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Цветанка В.а

при участието на секретаря СтоЯ. Миладинова
Сложи за разглеждане докладваното от Цветанка В.а Гражданско дело №
20235220103069 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 14:00 часа се явиха:

За ищцовото дружество Застрахователно акционерно дружество
„Армеец“, редовно уведомено чрез пълномощника си от предходното съдебно
заседание, се явява юрк. В., редовно упълномощена да го представлява
отпреди.

За ответника Агенция „Пътна инфраструктура“, редовно уведомен по
реда на чл. 56, ал. 2 от ГПК, се явява юрист Я. Б., редовно упълномощена да
го представлява отпреди.

Не се явява представител за третото лице помагач „Автомагистрали“
ЕАД, редовно уведомено чрез процесуалния си представител от предходното
съдебно заседание.

Явява се вещото лице инж. В. Ф., редовно уведомен.

Явява се свидетеля Т. Д. В., редовно уведомен.

ЮРК. В.: Моля да дадете ход на делото.

ПРОЦЕС. ПРЕДСТАВИТЕЛ Б.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не е налице процесуална пречка по хода на делото,
тъй като неявилото се трето лице помагач е редовно уведомено за днешното
съдебно заседание чрез процесуалния си представител от предходното
съдебно заседание. Затова и на основание чл. 142, ал. 1 от ГПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

На основание чл. 143, ал. 1 от ГПК пристъпва към изясняване на делото
от фактическа страна.

ЮРК. В.: Поддържам исковата молба, ведно с доказателствата, които
сме представили. Оспорвам отговора. Нямам възражения по доклада.

ПРОЦЕС. ПРЕДСТАВИТЕЛ Б.: Оспорвам исковата молба. Поддържам
отговора, както и доказателствените искания, които сме направили.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 146 ОТ ГПК СЪДЪТ ПРИСТЪПВА КЪМ ДОКЛАДВАНЕ НА ДЕЛОТО:

Предявен е иск с правно основание чл.410, ал.1 от КЗ, във връзка с чл.49 от ЗЗД и чл.45 ал.1 от ЗЗД, и чл.86 от ЗЗД.

В подадената искова молба се твърди, че на 16.06.2018 г., около 21:40 часа, на АМ „Тракия“, км. 95, е настъпило пътнотранспортно произшествие с лек автомобил марка БМВ, модел 535 с рег. № СА*****СС, който, движейки се по автомагистралата в посока към град София, на километър 95 блъска внезапно навлязлото на пътното платно диво животно - лисица. Вследствие на инцидента автомобилът понася материални щети. Пътнотранспортното произшествие (ПТП) е посетено на място от автоконтрольор и е документирано с Протокол за ПТП № 1608486 от 16.06.2018 г., издаден от сектор „Пътна полиция“ - РДВР Пазарджик. Органите на МВР не са намерили нарушение на ЗДвП от страна на единствения участник в произшествието, поради което АУАН не е съставян. Лицето, управлявало автомобила по време на инцидента е неговият собственик - Т. Д. В. с ЕГН *****. Поради невъзможността да се придвижва на собствен ход, автомобилът е репатриран от Пътна помощ - „Бека Роад Асистанс“ ЕООД, видно от представената фактура за репатриране.

Сочи се, че в тази връзка, на 18.06.2018 г. в ЗАД „Армеец“ АД е подадено уведомление за щета по застраховка „Каско“ на МПС от представител на собственика на автомобила. Въз основа на така подаденото уведомление и в изпълнение на задълженията, произтичащи от сключения застрахователен договор, застрахователят е образувал ликвидационна преписка по щета № 10018030117342.

Твърди се, че основанието за ангажиране на договорната отговорност на ЗАД „Армеец“ е настъпилото застрахователно събитие по клауза „П“ от Общите условия на сключения застрахователен договор. Към датата на застрахователното събитие, увреденият лек автомобил е застрахован по имуществена застраховка „Каско на МПС“ и „Злополука“ в ЗАД „Армеец“ с комбинирана осигуряване на необходимите условия за непрекъснато, безопасно и удобно движение през цялата година, предпазване на пътищата от преждевременно износване, тяхната охрана и защита. Управлението на пътищата включва редица дейности, включително организиране и осъществяване защитата на пътищата, на пътните съоръжения и на принадлежностите на пътя, каквито са и предпазните огради - арг. от чл.19, ал.2, т.4 от ЗП, във вр. с §1, т.4 от ДР на ЗП. Поддържането на републиканските пътища, което също е сред правомощията на ответника, представлява дейност по осигуряване на необходимите условия за непрекъснато, безопасно и удобно движение през цялата година, предпазване на пътищата от преждевременно износване, охрана и защита на пътищата, водене на техническата отчетност на пътищата - чл.19, ал.2, т.1 от ЗП, във вр. с §1, т.14 от ДР на ЗП. В нормата на чл.167, ал.1 от ЗДвП е предвидено, че лицата, които стопанисват пътя, го поддържат в изправно състояние, сигнализируют незабавно препятствията по него и ги отстраняват във възможно най-кратък срок. Именно ответникът следва да осигури поддръжката на републиканския път, какъвто се явява АМ „Тракия“, което включва и организиране и осъществяване на защитата на пътната принадлежност,

каквито са предпазната ограда и защитната мрежа. Ето защо, ответната страна АПИ, като правен субект, който по силата на закона следва да поддържа в изправност пътищата от републиканската пътна мрежа и в частност АМ „Тракия“, носи отговорност за бездействията на съответни физически лица, на които е възложено непосредственото осъществяване на тази дейност. АПИ е длъжна да предприеме необходимите мерки за осигуряване на безопасността на пътното платно и да постави пътни знаци от групата на предупредителните „А22“ - „Възможност от поява на диви животни“, което да повиши вниманието на водача за евентуалната възможност за възникване на подобна опасност за движението.

Сочи се, че диво животно, внезапно преминаващо по високоскоростен път в тъмната част на денонощието при намалена видимост, не е сред препятствията, които водачите на МПС разумно и закономерно могат да очакват, още по - малко, при липса на предупредителни знаци за това. В конкретния случай не е налице виновно поведение от страна на водача на МПС във връзка с настъпване на процесния инцидент, а именно неизпълнението на законовите изисквания за организиране и осъществяване защитата на пътищата, на пътните съоръжения и на принадлежностите на пътя, каквито са предпазните огради от страна на служители на ответника е довело до неосигуряването към 16.06.2018 г. на безопасни условия за движение по процесната автомагистрала.

Сочи се, че наличието на диви животни на пътното платно представлява неизпълнение на посочените задължения и в случая АПИ носи отговорност за причинените от бездействието на трети лица вреди. Тъй като Агенция „Пътна инфраструктура“ като юридическо лице изпълнява своите задължения чрез възлагане на определена работа на определени лица, те носят деликтна отговорност, в случай че не са взели необходимите мерки за осигуряване безопасността на движение по републиканските пътища. Непосредствено задължение на служителите на Агенцията е да следят за изправността на пътната настилка, както и на всички надземни съоръжения на техническата инфраструктура на АМ Тракия, включително в конкретния случай за обезопасяването на процесния участък от пътното платно, който не трябва да създава опасност за движението.

Сочи се, че нарушението или неизпълнението на задълженията на работниците или служителите на Агенцията за осигуряване на необходимите условия за безопасно преминаване по платното за движение представлява противоправно деяние - действие или бездействие, което е в пряка причинна връзка с вредоносния резултат. Тъй като съответните лица, на които Агенция „Пътна инфраструктура“ е възложила изпълнение на задължението за поддържане изправността на пътното платно на АМ Тракия, виновно не са изпълнили тези свои задължения, бездействали са, същите със своето противоправно поведение са причинили имуществени вреди на процесния лек автомобил, поради което възниква обезпечително - гаранционната отговорност на възложителя на тази работа - Агенция „Пътна инфраструктура“.

Сочи се, че с писмо изх. № Л-6860/28.09.2018 г., получено от ответника на 01.10.2018 г., придружено с ликвидационната преписка по щетата, поканили Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ, Агенцията) доброволно да

ни заплати горепосочената сума, но до настоящия момент регресната ни претенция не ни е възстановена. Ето защо за ЗАД „Армеец“ се порождат правен интерес от предявяване на настоящия регресен иск срещу АПИ.

Искането към съда е да постанови решение, с което да осъди Агенция „Пътна инфраструктура“ да плати на „ЗАД Армеец“ АД сумата от 4990.47 лева - главница, дължимо застрахователно обезщетение по регресна претенция № 100 180301 17342, ведно със законната лихва от датата на завеждане на настоящия иск до окончателно изплащане на вземането и сумата от 1519.32 лева, представляваща мораторната лихва върху главницата за периода от 16.03.2020 г. до 16.03.2023 г., както и направените от нас съдебно - деловодни разноски, включително и юрисконсултско възнаграждение по настоящото производство.

Посочена е банкова сметка, по която ответникът следва да изплати задължението по осъдителния иск.

Претендират се разноски, съобразно представения списък по чл. 80 от ГПК, ведно с платената държавна такса за образуване на производството; юрисконсултско възнаграждение на основание чл.78, ал.8 от ГПК.

Към исковата молба са приложени писмени доказателства, подробно описани.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил писмен отговор на исковата молба от ответника „Агенция пътна инфраструктура“, с който е взето становище, че предявеният иск е допустим, но неоснователен, поради което го оспорва изцяло, както по основание, така и по размер.

Твърди се, че от представените писмени доказателства не се установява наличието на причинно - следствена връзка между твърдяното пътно произшествие и декларираните от водача имуществени вреди по автомобила.

Твърди се, че не е установен по безспорен начин и механизмът на осъществяване на 16.06.2018 г. на ПТП при движение по Автомагистрала Тракия, км. 95, в посока гр. София, а именно:

Твърди се, че няма доказателства за противоправно поведение на АПИ, ОПУ - Пазарджик, изразяващо се в бездействие и неизпълнение на задълженията по чл. 30, ал. 1 от ЗП от ДР на ЗП за поддържане на пътното платно на територията на републикански път и отстраняване на повреди по него, което да е в причинна връзка с настъпилите повреди по автомобила. Напротив, причината за увреждането по автомобила /в исковата молба/ е внезапно появило се препятствие на пътното платно /диво животно лисица/ - „внезапно навлязло на пътното платно диво животно - лисица“, рязко, внезапно без причина, а не дупка или друго локално повреждане на пътната настилка.

Твърди се, че АПИ, ОПУ - Пазарджик полага системни грижи за поддържане на републиканските пътища.

Твърди се, че Автомагистрала „Тракия“ е оградена с предпазна оградна мрежа, с оглед предотвратяване навлизане на диви и други животни в обхвата на магистралата и с цел осигуряване безопасността на движение.

Сочи се, че съгласно действащия към момента договор за поддържане на магистралата /Договор за възлагане на обществена поръчка № РД-38-17 от

01.09.2015 г./, ежесечно се извършва охрана на пътни съоръжения и принадлежности в обхвата на магистралата, за целия участък на ОПУ - Пазарджик от АМ „Тракия“ /от км 55+627 до км 106+427/, която следи за възникнали нередности.

Сочи се, че Агенция „Пътна инфраструктура“ е възложила на „Автомагистрали“ ЕАД с месечно задание за месец юни 2018 г. изпълнението на видове строително-монтажни работи /СМР/ и дейности за целия участък на ОПУ - Пазарджик от АМ „Тракия“ /от км 55+627 до км 106+427/ а именно: сметка № 1, шифър 1007 - Охрана на пътна инфраструктура от национално значение - пътни съоръжения и принадлежности в обхвата на автомагистралата, вкл. и принадлежащи пътни връзки.; сметка № 1, шифър 1009 - Извършване на периодичен оглед и отстраняване на обекти в обхвата на магистралата.

Твърди се, че съответно са изпълнени и платени гореописаните дейности през месец юни 2018 г., възложени с месечно задание за месец юни 2018 г., видно от: протокол от 02.07.2018 г. за извършена проверка на охраняваните пътни съоръжения и принадлежности в обхвата на магистралата, вкл. Прилежащите пътни връзки /месец юни 2018 г., шифър 1007/; протокол от 02.07.2018 г. между ОПУ - Пазарджик и „Автомагистрали“ ЕАД за извършен периодичен оглед и отстраняване на обекти в обхвата на участъка на ОПУ - Пазарджик от АМ „Тракия“ /месец юни 2018 г., шифър 1009/; обобщена количествена, сметка за установяване на извършените работи от поддържащата фирма /охрана и периодичен оглед и отстраняване на обекти в обхвата на магистралата/ - организационни мероприятия - сметка 1 за м. юни 2018 г.; сертификат № 54 по месечно задание за м. юни 2018 г. за действително изпълнени и приети ремонтни работи.

Сочи се, че пътно транспортното произшествие е станало на 16.06.2018 г., 21.40 ч.

Твърди се, че Агенция „Пътна инфраструктура“, ОПУ - Пазарджик не е имала обективна, своевременна и практическата възможност за незабавно отстраняване на случайно препятствие - „диво животно лисица“.

Нещо повече в уведомление, декларация за щета водачът на процесното МПС е записал: „На 16.06.2018 г., при движение по АМ Тракия, км. 93, посока София внезапно на пътя изскача лисица“.

Сочи се, че в протокол за пътно-транспортно произшествие /ППТП/ № 1608486/16.06.2018 г., обстоятелства, нарушения, причини и условия за ПТП е отбелязано: „Уч. 2, движейки се на АМ „Тракия“ в следствие на внезапно възникнало събитие - проникване на животно /лисица/ на пътното платно, уч. 2 се блъска в нея.

Твърди се, че препятствието е внезапно изскочило, рязко, не се е намирало на пътното платно, нито пък е престояло продължително време. Касае се за непредвидимо, внезапно събитие, в резултат на което е настъпило ПТП, по независещи от АПИ причини. Доказано по-горе е, че АПИ е взела мерки по осигуряване безопасността на движение на Автомагистрала „Тракия“: оградена е с предпазна оградна мрежа с оглед предотвратяване навлизане на диви и други животни в обхвата на магистралата, осигурена е охрана на АМ „Тракия“. Поради това не следва да се ангажира отговорността

им - липсва виновно бездействие от тяхна страна.

Оспорва се изцяло механизмът и причините за настъпване на ПТП.

Твърди се, че процесното ПТП е станало през нощта - около 21.40 ч., поради което водачът на МПС е следвало да се съобрази с конкретните условия на видимост и скоростта на движение на съответния пътен участък, за да бъде в състояние да спре пред всяко предвидимо препятствие /чл. 20 и чл. 21 от ЗДвП/. Тоест именно неспазването на правилата за движение са довели до настъпилото ПТП, от което са настъпили и щетите по автомобила. Следователно е налице съпричиняване от страна на шофьора за реализиране на процесното ПТП по смисъла на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД. Практиката на ВС, обективирана в т. 7 от ППВС № 17/18.11.1963 г. е, че обезщетението за вреди от непозволено увреждане се намалява, ако и самият пострадал е допринесъл за тяхното настъпване, като в случая е от значение наличието на причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилия вредоносен резултат, /така и Решение № 290 от 18.11.2015 г. на ВКС по гр. д. № 15/2015 г., IV г. о., ГК; Решение № 54 от 24.03.2016 г. на ВКС по гр. д. № 3804/2015 г., III г. о., ГК и др./. Регресна претенция обаче спрямо прекия участник в ПТП, причинил процесните щети, застрахователното дружество не е предявило.

Твърди се, че не се установяват по безспорен начин обстоятелствата, при които е настъпило ПТП, размерите на препятствието. Не е доказано по безспорен начин също, че твърдините щети на МПС са именно в резултат на преминаването през това препятствие. В уведомлението - декларацията за щета не са описани характеристиките /размери/ на животното - лисица, в която се е ударил автомобила, а именно: големина, дебелина, височина и др. Важна е скоростта, с която се е движил автомобила, видимостта, на какви светлини се е движил автомобила /къси, дълги/, в коя лента на магистралата се е намирал, имало ли е изпреварване - липсват доказателства и в тази насока. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случаи на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението. Логично възниквал въпросът - възможно ли е било при преминаване през препятствие - „лисица“ /не голяма по размери/ да се стигне до твърдяното значително увреждане на автомобила?

Сочи се, че в тази насока са налице несъответствия на щетите на МПС, констатирани в опис на претенция от 21.06.2018 г.-2 увредени детайла. В опис заключение по щета - 8 увредени детайла, а във фактурата нарастват на 11 увредени детайли. Това буди съмнение за описаният в ИМ механизъм - преминаване на автомобила през препятствие - „лисица“, води след себе си до значителни щети на МПС, на стойност 4990.47 лв.

Сочи се, че водачът на процесния автомобил в уведомление - декларацията за щета по застраховка „Каско на МПС“ е записал видими деформации /увреждания/ по МПС в следствие на настъпилото произшествие - пр. броня, решетка, радиатор и др. Следователно щетите не са били значителни.

Счита се, че обезщетението, което застрахователят е изплатил е твърде завишено, имайки предвид преминаване на МПС през препятствие - „лисица“. Няма доказателства за съпоставимост между настъпилото произшествие и действително настъпили щети по лекия автомобил.

Сочи се, че изложените обстоятелства определят различен от твърдения в исковата молба фактически състав на реализирано ПТП, причинно-следствена връзка и размер на щета.

Алтернативно в случай, че се уважи подадената искова молба се моли съдът да има предвид следното:

Сочи се, че поддържането на процесния участък - Автомагистрала Тракия, км. 95, в посока гр. София е възложено с договор за възлагане на обществена поръчка № РД-38-17 от 01.09.2015 г., сключен между Агенция „Пътна инфраструктура” /възложител/ и „Автомагистрали” ЕАД /изпълнител/.

Сочи се, че съгласно договора, на изпълнителя са възложени дейностите по ремонт и поддържане в обхвата на автомагистралата от км 0+000 до км 208+181 на АМ ”Тракия”, където попада и процесния участък - Автомагистрала Тракия, км. 95 в посока гр. София. Съгласно чл. 1 от горесцитирания договор, Възложителят възлага, а Изпълнителят приема да извърши, изпълнява всички видове дейности и работи, свързани с поддържането на участъка цитиран по-горе.

Сочи се, че в чл. 28 от същия договор е уредено, че при причиняване на ПТП и/или възникне щета в резултат на неизпълнение или некачествено изпълнение предмета на договора, изпълнителят „Автомагистрали” ЕАД носи пълна имуществена и неимуществена отговорност за причинените вреди.

Направено е искане за привличане на трето лице помагач и предявяване на обратен иск срещу Изпълнителя по този договор за обществена поръчка.

Към отговора на исковата молба е представена молба за привличане на трето лице помагач и искова молба за предявяване на обратен иск срещу „Автомагистрали” ЕАД, ЕИК 831646048 като Изпълнител по сключения договор за текущ ремонт и поддържане на пътя.

Не се възразява да се приемат приложените към исковата молба доказателства, с изключение на: Уведомление - декларация за щета, чието съдържание се оспорва. Касае се за частен свидетелстващ документ, който съдържа изгодни за издателя му факти и се моли да не бъде приеман като доказателства по делото.

Не се противопоставя на искането за допускане на САТЕ, като са посочени въпроси към вещото лице.

Представени са писмени доказателства.

Претендират се сторените по делото разноси и юрисконсултско възнаграждение.

Заявено е в отговора на исковата молба, че в случай на служебна ангажираност не може да се яви представител за ответника в първото по делото съдебно заседание, делото да се гледа в тяхно отсъствие.

С допълнителна уточняваща молба, с вх. № 22922/02.10.2023 г. ищецът е направил уточнение досежно претенцията си с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

С Определението си под № 3303/22.12.2023 г. на основание чл.219 ал.1 от ГПК съдът е допуснал привличането на трето лице помагач по делото на страната на ответника на „Автомагистрали“ ЕАД, ЕИК 831646048 и е

конституиран като трето лице помагач по делото на страната на ответника. Приел е за съвместно разглеждане в настоящето производство предявения от Агенция „Пътна инфраструктура“ против третото лице помагач "Автомагистрали" ЕАД обратен иск, при условията на евентуалност - ако бъде уважен предявеният против АПИ иск с правно основание чл.410 ал.1 от КЗ, във връзка с чл.49 от ЗЗД и чл.45 ал.1 от ЗЗД, и чл.86 от ЗЗД, да бъде осъдено третото лице помагач „Автомагистрали“ ЕАД, привлечено на основание чл. 219 ал.1 от ГПК и ответник по този иск, да заплати сумата от 6509,79 лв. /главница - 4990,47 лв. + мораторна лихва – 1519,32 лв./, ведно със законната лихва върху тази сума от деня на предявяване на исковата молба, както и да им присъди направените съдебно-деловодни разноски по настоящия иск спрямо третото лице.

На третото лице помагач и ответник по обратния иск са му изпратени преписи от исковата молба, ведно с приложенията към нея, както и от писмения отговор на ответника, ведно с приложенията, и от исковата молба, с която е предявен обратния иск, ведно с приложенията, за отговор в едномесечен срок от получаването им.

В срока по делото е постъпил писмен отговор от „Автомагистрали“ ЕАД по исковата молба, подадена от ищеца ЗАД „Армеец“ АД срещу Агенция „Пътна инфраструктура“, както и на обратния иск, предявен от АПИ срещу „Автомагистрали“ ЕАД, с който се оспорват изцяло предявените искове. Оспорват се фактите и обстоятелствата в главния, респективно в обратния искове. Счита претенциите за неоснователни и недоказани и се моли съдът да ги отхвърли, като излагам следните съображения за това.

Счита се, че предявеният иск от ЗАД „Армеец“ АД е допустим, но по същество е неоснователен, тъй като липсват доказателства, които по безспорен начин да установят, че застрахователното събитие е настъпило на цитираното в исковата молба място, поради явното противоречие в исковата молба и подаденото заявление за обезщетение, в което пострадалото лице е посочило мястото на настъпване на инцидента.

Твърди се, че предявеният обратен иск от Агенция „Пътна инфраструктура“ също е допустим, но е неоснователен, тъй като липсват доказателства, които по безспорен начин да установят отговорността на „Автомагистрали“ ЕАД за настъпване на събитието.

Твърди се, че предявеният иск от ЗАД „Армеец“ АД срещу Агенция „Пътна инфраструктура“ се основава на регресна отговорност, вследствие на настъпило застрахователно събитие - щета.

Сочи се, че разпоредбата на чл.410, ал.1 от КЗ дава право на репарирания вредите застраховател на увреденото имущество да възстанови платеното от деликвента, встъпвайки в правата на увредения - фигурата на суброгационната претенция. Уважаването на иска се обуславя от доказване на следните материални предпоставки: 1.Наличието на застрахователно правоотношение между застрахователя ищец и пострадалото досежно увреденото имущество; 2.Плащане от застрахователя на дължимото застрахователно обезщетение за настъпилите вреди; 3.За увредения да е възникнало право на деликтно вземане срещу ответника, като приложима в настоящия случай хипотеза на чл. 49 ЗЗД следва да се установи

противоправно поведение /бездействие/ на работник служител във връзка с работата, която ответникът му е възложил; 4.Настъпили вреди и причинна връзка между противоправното поведение и вредите.

Сочи се, че в исковата молба е посочено, че на 16.06.2018 г., около 21:40 ч., на АМ „Тракия“, км. 95, е настъпило пътнотранспортно произшествие елек автомобил марка БМВ, модел 535, с рег.№ СА*****СС, който движейки се по автомагистралата в посока към гр.София, на километър 95 блъска внезапно навлязлото на пътното платно диво животно - лисица.

Твърди се, че по отношение на представения Протокол за ПТП №1608486/16.06.2018г., е непълен, неточен и противоречив. По своята същност Протоколът за реализирано ПТП представлява официален удостоверятелен документ и като такъв следва да бъде със съответните задължителни реквизити и изисквания за пълнота, точност и достоверност. В него липсва пълно и ясно описание на механизма на реализираното произшествие, на цялата пътна обстановка и конкретното място.

Твърди се, че представеният от ищеца протокол за ПТП е съставен без да е изготвен от служители на КАТ-Пътна полиция и представен снимков материал от евентуалното местопроизшествие, както и на самото препятствие.

Следователно протоколът за ПТП, съставен само и единствено въз основа на твърденията на ищеца, няма материална доказателствена сила, нито за механизма на процесното ПТП, нито за вредите по МПС /арг.от Решение № 15 от 25.07.2014 г., по дело № 1506/2013 г., на ВКС, ТК. I, т.о., и др./. В трайната практика на ВКС, постановена по реда на чл.290 ТПК, се приема, че протоколът за ПТП, съставен от длъжностно лице в кръга на служебните му задължения, съставлява официален документ по смисъла на чл.179 ГПК, който се ползва не само с обвързваща съда формална доказателствена сила относно авторството на материализираното в него изявление на съставителя, но и с материална доказателствена сила относно самото удостоверено волеизявление - решение № 85/ 28.05.2009г. по т.д. № 768/ 2008г. на ВКС, II ТО, решение № 24/ 10.03.2011г. по т.д. № 444/2010г. съставът на ВКС, I ТО. решение № 73/ 22.06.2012г. по т.д. №423/2011г. на ВКС, I ТО и решение № 98/ 25.06.2012г. по т.дело № 750/ 2011г. на ВКС, II ТО. В последното във връзка с доказателствената сила на протокола за ПТП, отчитайки разликите при издаването му, е прието, че съставеният само по данни на водача на МПС протокол за пътнотранспортно произшествие, без посещение на мястото на инцидента от служители на КАТ, съставлява доказателство единствено за авторството на направените пред длъжностното лице изявления на водача, но не и за тяхната вярност, тъй като удостоверените факти относно механизма на произшествието не са възприети лично от съставителя.

Твърди се, че ищецът, претендиращ обезщетение във връзка с увреждането, носи тежестта на доказване на механизма на ПТП, поради което той следва да ангажира и други доказателства, когато протоколът за ПТП не удостоверява всички релевантни за механизма на ПТП обстоятелства или преценката им изисква специални познания, които съдът не притежава.

Твърди се, че в частта от протокола: „Обстоятелства, нарушения, причини и условия за ПТП“, не е описан или посочен размера на животното

причина за настъпването на застрахователното събитие, както и не става ясно как е направена преценката, че същият е от товарен автомобил.

Твърди, че при съставяне на Протокола от ПТП не е направен снимков материал, съгласно разпоредбата на чл.5. ал.1. т.3 от Наредба № I - 167 от 24.10.2002 г. за условията и реда на взаимодействие между контролните органи на МВР, застрахователните компании и Агенцията за застрахователен надзор при настъпване на застрахователни събития, свързани с моторните превозни средства и чл.2, ал.2 от Наредба №13-41/12.01.2009г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информиране между Министерство на вътрешните работи. Комисията за финансов надзор и Информационния център към Гаранционния фонд, което от своя страна възпрепятства установяването на действителната причина за възникване на евентуалното ПТП.

Твърди се, че в настоящият случай не може да се установи скоростта, с която се е движел водача, което е от съществено значение, свързана с т.нар. "опасна зона за спиране" - това е времето и разстоянието, които са нужни на водача на МПС да възприеме опасността, като предприеме действия за предотвратяване на произшествието. Съгласно разпоредбата на чл.20. ал. 2 от ЗДВП "Водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението.

Твърди се, че от Протокола за ПТП е видно, че водачът на МПС не е тестван за алкохол, няма представени доказателства, че същият при реализирането на ПТП не е бил под въздействието на алкохол или други упойващи вещества.

Предвид тези факти се оспорва изцяло факта на настъпилото и описаното ПТП в исковата молба.

Твърди се, че ищецът не доказва твърденията си от исковата молба така, че да се установи напълно фактическия състав на чл.410. ал.1 от КЗ.

В случай, че съда приеме, че се е осъществило процесното транспортно произшествие, се счита, че неговото реализиране се дължи на поведението на водача. Това е така, тъй като въпросното ПТП е станало в тъмната част на денонощието, водачът на МПС е следвало да се съобрази с конкретните условия на видимост и скоростта на движение на съответния пътен участък, за да бъде в състояние да спре пред всяко предвидимо препятствие /чл.20 и чл.21 от ЗДВП/. Тоест именно неспазването на правилата за движение са довели до процесното ПТП. от което са настъпили и щетите по автомобила. Следователно е напие съпричиняване от страна на шофьора за реализиране на ПТП по смисъла на чл. 51, ас 2 от ЗЗД. Практиката на ВС, обективизирана в т. 7 от ППВС № 17/18.11.1963 г. е. че обезщетението за вреди от непозволено увреждане се намалява, ако и самият пострадал е допринесъл за тяхното настъпване, като в случая е от значение наличието на причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилия вредоносен резултат, /така

Решение № 290 от 18.11.2015 г. на ВКС по гр. д. №15/2015 г., IV г. о.. ГК; Решение № 54 от 24.03.2016 г. на ВКС по гр. д. № 3804/2015 г.. III г. о., ГК и др./. Регресна претенция обаче спрямо прекия участник в ПТП. причинило процесиите щети застрахователното дружество не е предявило. Счита се, че с поведението си ищецът е допринесъл за настъпването на произшествието. Счита се, че не е доказано по безспорен начин, че настъпилите вреди по автомобила вследствие на удар са вследствие на посоченият участък, в посоченият период и причината е намиращият се на платното протектор от гума с неизяснени размери.

Счита се, че няма доказателства за противоправно поведение на Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/. Областно пътно управление /ОПУ/ - Пазарджик, изразяващо се в бездействие и неизпълнение на задълженията по чл.30. ал.1 от ЗП за поддържане на пътното платно на територията на републикански път и отстраняване на повреди по него, което да е в причинна връзка с настъпилите повреди по автомобила. Причината за увреждането по автомобила /в исковата молба/ е в резултат от сблъсък с животно, без да се уточнява размер.

Твърди се, че доколкото съгласно протокола ПТП е станало на 16.06.2018г., в тъмната част на денонощието, регистрирано 22,30ч., то АПИ не е имала обективна, своевременна и практическата възможност за незабавно отстраняване на случайно излязло на пътното платно животно.

Твърди се, че е важна скоростта, с която се е движил автомобила, в коя лента на магистралата се е намирал, видимостта — липсват доказателства и в тази насока. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението. Логично възниква въпросът - възможно ли е било при преминаване през част от гума да се стигне до твърдяното увреждане на автомобила? Следователно в конкретния случай става въпрос за непредвидимо, внезапно събитие, в резултат на което е настъпило ПТП, по независещи от АПИ причини. Поради това и доколкото липсва виновно бездействие от страна на АПИ се счита, че не следва да се ангажира отговорността на агенцията.

Сочи се, че с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или срещу лицето, което отговаря за неговите виновни противоправни действия. Обемът на суброгационното право включва, както правата срещу физическото лице - пряк причинител по чл. 45. ал.1 ЗЗД, така и правата на увредения по чл.47 - 49 ЗЗД срещу лицата, които носят отговорност за чужди виновни действия - в този смисъл р.V от ППВС №7/4.10.1978 г.

Сочи се, че доколкото от ищеца се твърди, че е встъпил в правата на застрахованото лице против причинителя на вредата, както и че увреждането е настъпило в резултат на състоянието на АМ „Тракия“, за поддържането, на която отговаря АПИ, съответно, че е налице нарушение на предписано правило /неподдържане на пътя в изправност, неотстраняване и необозначаване на препятствие/ и вредата не следва от обективното качество на вещта, то отговорността следва да е по чл. 49 ЗЗД. За да възникне тя обаче е необходимо повреждането на застрахованото имущество да е станало в резултат на противоправно поведение на ответника, респ. на лице, за чиито

действия отговаря, а не в следствие на случайно събитие или по вина на трето лице, за което ответникът не носи отговорност. Случайно събитие е такова събитие, което не е могло да се предвиди или се дължи на непреодолима сила. Същото изключва отговорността за вреди, освен ако вредоносният резултат не е предхождан от виновно или противоправно поведение на делинквента /Решение № 204 от 10.03.2010 г. на ВКС по гр. д. № 4284/2008 г., IV г. о., ГК/.

Моли се съдът да приеме, че настъпилото застрахователно събитие и щетата по застрахованото имущество не се дължи на противоправно поведение на ответника, на когото е възложено задължението да поддържат конкретния пътен участък в изправност. Касае се до внезапно възникнало препятствие на пътното платно, чието отстраняване или обозначаване е било обективно невъзможно в рамките на изминалото време между възникването на препятствието и настъпването на пътнотранспортното произшествие. Самото възникване на препятствието не се дължи на противоправно действие или бездействие на стопанина на пътя, а е резултат от случайно събитие или от техническа неизправност на друго моторно превозно средство, което се е движело вероятно на близко разстояние пред застрахования автомобил.

Сочи се, че само въз основа на факта, че е настъпила вреда не може да се изведе нито противоправност на поведението на служителите в ответната агенция, нито неполагане на дължимата от тях грижа, което да обоснове нейната деликтна отговорност, а от там и задължението да възстанови на ищеца изплатеното застрахователно обезщетение. Ето защо предявеният главен иск следва да се отхвърли като неоснователен.

Счита се, че не са налице доказателства АПИ да е допуснала противоправно бездействие във връзка с вменените ѝ задължения по чл.30, ал.1 от ЗП, в резултат на което да е настъпила описаната вреда. Също така намирам, че се касае до случайно изпаднали от друго моторно превозно средство предмети върху пътното платно, чието незабавно отстраняване е обективно невъзможно, съотв. че ПТП е настъпило по независещи от АПИ причини.

Доколкото от ищеца се твърди нарушение на предписано правило /неподдържане на пътя в изправност, неотстраняване и необозначаване на препятствие/ и вредата не следва от обективното качество на вещта, то отговорността следва да е по чл. 49 ЗЗД. За да възникне тя е необходимо повреждането на застрахованото имущество да е станало в резултат на противоправно поведение на ответника, респ. на лице, за чиито действия отговаря, а не в следствие на случайно събитие или по вина на трето лице, за което ответникът не носи отговорност.

Сочи се, че случайно събитие е такова събитие, което не е могло да се предвиди или се дължи на непреодолима сила. Същото изключва отговорността за вреди, освен ако вредоносният резултат не е предхождан от виновно или противоправно поведение на делинквента /Решение № 204 от 10.03.2010 г. на ВКС по гр. д. № 4284/2008 г.. IV г. о., ГК/.

Счита се, че настъпилото застрахователно събитие и щетата по застрахованото имущество не се дължи на противоправно поведение на ответника, на когото е възложено задължението да поддържат конкретния пътен участък в изправност. Касае се до внезапно възникнало препятствие на

пътното платно, чието отстраняване или обозначаване е било обективно невъзможно в рамките на изминалото време между възникването на препятствието и настъпването на пътнотранспортното произшествие. Самото възникване на препятствието не се дължи на противоправно действие или бездействие на стопанина на пътя, а е резултат от случайно събитие.

Поддържа се становището в отговора на исковата молба, че АПИ, ОПУ - Пазарджик не е имала обективна, своевременна и практическата възможност за незабавно отстраняване на случайно препятствие - животно.

Следва да се има предвид, че Уведомление - декларация за щета по застраховка „Каски на МПС“ е депозирано от С. Е. Г., който е посочил: „На 16.06.2018г. при движение по АМ Тракия на 95км посока София внезапно на пътя изскочи лисица и ударих автомобила си“

Сочи се, че видно от приложените към исковата молба, а и от самото уведомление е, че водач и собственик на МПС е Т. Д.. Следователно не става ясно в качеството му на какъв С. Е. Г. е подал уведомлението за щета, а оттам се поставя и въпросът кой е действителният водач на МПС.

Сочи се, че от така посоченото в уведомлението е видно, че препятствието - лисица е внезапно изскочило, не се е намирало на пътното платно. Следователно в случая се касае за непредвидимо, внезапно събитие, в резултат на което е настъпило ПТП, по независещи от АПИ причини. Поради това не следва да се ангажира отговорността на ответника - липсва виновно бездействие ответната страна.

Твърди се, че само въз основа на факта, че е настъпила вреда не може да се изведе нито противоправност на поведението на служителите в ответната агенция, нито неполагане на дължимата от тях грижа, което да обоснове нейната деликтна отговорност, а от там и задължението да възстанови на ищеца изплатеното застрахователно обезщетение. Моли се съдът да отхвърли предявеният главен иск като неоснователен (арг.от Решение от 20.04.2021г. на РС Пазарджик по гр.д.№1676/2020г.).

В подкрепа на твърдението, че липсват основания за ангажиране отговорността на АПИ, се потвърждава заявеното от агенцията в отговора на исковата молба, че Автомагистрала „Тракия“ е оградена с предпазна оградна мрежа с оглед предотвратяване навлизане на диви и други животни в обхвата на магистралата и с цел осигуряване безопасността на движение. По делото липсвали, както твърдения, така и доказателства същата да е липсвала или да е била с нарушена цялост.

Сочи се, че от прегледа на приложените към исковата молба доказателства се налага извода, че обезщетението, което застрахователят е изплатил е твърде завишено, имайки предвид удар на МПС в „лисица“. Няма доказателства за съпоставимост между настъпилото произшествие и действително настъпилите щети по лекия автомобил.

Счита се, че липсват доказателства автомобилът да не е бил в състояние да се придвижва на собствен ход, т.е. за причините наложили използването на пътна помощ.

Сочи се, че гореизложените обстоятелства определят различен от твърдения в исковата молба фактически състав на реализирано ПТП, причинно-следствена връзка и размер на щета.

Счита се, че тъй като липсва главен паричен дълг, не се дължи и обезщетение за забавено изпълнение, поради което акцесорният иск по чл.86 ЗЗД също е неоснователен.

Изложено е становище по обстоятелствата, на които се основава обратния иск на Агенция „Пътна инфраструктура“, а именно: Оспорва се привличането на Автомагистрали“ ЕАД като трето лице помагач и ответник по обратен иск. Твърди се, че не е налице пряка причинна връзка между неизпълнение на договорно задължение на дружеството и настъпване на процесното произшествие.

Оспорва се изцяло и предявената искова молба от Агенция „Пътна инфраструктура“ срещу „Автомагистрали“ ЕАД с правно основание чл. 219, ал. 3 от ГПК.

Оспорват се твърденията за наличие на основание за ангажиране отговорността на „Автомагистрали“ ЕАД, тъй като липсва виновно неизпълнение на конкретно задължение от страна на дружеството, което да е довело до твърдените вреди.

Сочи се, че действително между „Автомагистрали“ ЕАД и Агенция „Пътна инфраструктура“ е сключен Договор за възлагане на обществена поръчка №РД-38-17/0Е09.2015г.

Сочи се, че видно от самия договор и рамковия му характер, дейностите, които „Автомагистрали“ ЕАД е длъжно да изпълнява, не са предварително определени в самия договор, а се възлагат отделно на база месечни, допълнителни и извънредни задания (чл.5 от договора). На база възложените задания се съставят месечни сертификати, които са доказателство за действително изпълнени от Изпълнителя - „Автомагистрали“ ЕАД и приети от Възложителя - АПИ ремонтни работи (чл.9. ал.5 от договора).

Сочи се, че извънредните задания са приложими при настъпване на „непредвидени обстоятелства“ и съгласно чл. 5, „В“ от договора. Възложителят или упълномощено от него лице имат право да възлага писмено възникналите работи, които са пряко свързани с проходимостта на пътния участък и осигуряване безопасността на движението. В тази хипотеза Изпълнителят е длъжен да започне незабавно работа по разпоредените дейности. Съгласно Раздел I Дефиниции, т.8 "извънредно задание" означава писмено възлагане от възложителя на видовете количества и работи, невключени в месечното и допълнителното задание, необходими за осигуряване на проходимостта на пътищата и безопасността на движението при възникване на непредвидени обстоятелства, включително по смисъла на чл.2 ЗЗБ.

Сочи се, че към момента на извършеното произшествие от страна на АПИ няма възлагани допълнителни и извънредни задания. Още повече, че съгласно договора за обществена поръчка (чл.20, ал.4, 5 и 6) АПИ има задължение да контролира изпълнението на възлаганията по магистралата.

Сочи се, че няма клауза в договора, която да предвижда отговорност от страна на Изпълнителя, същият да осигурява екип, който да следи за наличието или възникването на „непредвидени обстоятелства“. Съгласно чл.12, ал.8 от договора Изпълнителят е длъжен „Да поддържа в готовност

екипи, които при необходимост да осигуряват безопасност на движението при пътно-транспортни произшествия (ПТП). аварии и други извънредни случаи, възникнали по републиканските пътища....“. В конкретния случай липсват твърдения, а и доказателства такива дейности да са възлагани. Няма клауза в договора, която да ангажира „Автомагистрали“ ЕАД да следи за настъпването на непредвидимо обстоятелство, каквото е наличието на „внезапно появило се на платното диво животно“, включително и такива, които биха могли да доведат до ПТП. В заключение на изложеното, задължение на „Автомагистрали“ ЕАД като изпълнител е да отстрани препятствията, включително последиците от ПТП. но само по изрично възлагане от страна на Възложителя -АПИ.

Твърди се, че в конкретния случай на „Автомагистрали“ ЕАД не са възлагани допълнителни и извънредни задания, няма протоколи, в които да е описано, че има отстраняване на препятствия от магистралния участък съгласно възложени допълнителни или извънредни работи.

Сочи се, че в случай на уведомление от страна на АПИ. изразено - устно (оформено по реда чл. 12. ал.8 от договора) или писмено, „Автомагистрали“ ЕАД е задължено да изпълни работата незабавно, но към датата и мястото на осъщественото ПТП няма такива данни, не са посочени и доказателства в подкрепа на изложените аргументи в обратният иск от АПИ.

Следва да се има предвид и разпоредбата на чл.12, ал.6 от договора, според която Изпълнителят е длъжен „Да започва работа веднага след появяването на необходимост от това и след писмено възлагане от Възложителя. “.

Твърди се, че отговорността може да се прехвърли на „Автомагистрали“ ЕАД, само и единствено, ако има изрично задание, което води до неизпълнение на договорните задължения - такова в случая няма. В Договора не е посочено задължение на „Автомагистрали“ ЕАД да следи за настъпване на непредвидени обстоятелства, включително за такива, които могат да доведат до настъпване на ПТП, следователно задължението му като дружество, осигуряващо поддръжка на пътя, е да отстрани последиците от ПТП, но само по изрично възлагане от страна на възложителя – АПИ, включително чрез устно възлагане, с оглед извънредният характер на обстоятелството и опасността, която е създало за участниците в движението.

Сочи се, че дори да се приеме, че е било налице възлагане за този вид конкретна работа, то същата е приета от възложителя Агенция „Пътна инфраструктура“ без забележки, което от своя страна обективно доказва, че не може да бъде търсена отговорност на дружеството подизпълнител по конкретния договор.

Сочи се, че АПИ не представя никакви доказателства, че на „Автомагистрали“ ЕАД е било възложена конкретна работа - премахване на диво животно на процесния участък за съответния месец, за който се твърди, че е настъпило ПТП.

Твърди се, че в случая не следва да се прилагат цитираните от АПИ в обратния иск основания и разпоредби от договора за възлагане на обществена поръчка. В случай, че съда кредитира тези твърдения, следва да приеме, че вредите от настъпилото ПТП вследствие на „внезапно появило се на платното

диво животно“, Възложителят - АПИ е следвало да уведоми „Автомагистрали“ ЕАД за настъпили обстоятелства извън месечното задание, т.е. това се явява - извънредно задание.

Моли се съда да има предвид и факта, че ако Изпълнителят извършва дейности, за които Възложителят не се е разпоредил (чрез задания), същият няма да има основание да отчете работата и съответно изпълненото ще е в противоречие с договора за възлагане на обществена поръчка, което ще е основание за отказ от заплащане на изпълнените дейности.

Моли се съдът да има предвид, че съгласно чл.19.,ал.1, т.1 и чл. 30, ал.1 от ЗП, на АПИ е вменено управлението на републиканските пътища, както и осъществяването на дейностите по изграждането, ремонта и поддържането на републикански пътища. Дефиницията на понятието „поддържане на пътищата“ е описана в ДР на ЗП, като дейност по осигуряване на необходимите условия за непрекъснато, безопасно и удобно движение, през цялата година, предпазване на пътищата от преждевременно износване, охрана и защита на пътищата, водене на техническа отчетност на пътищата. От цитираните законови разпоредби, следва, че със сключването на договора за обществена поръчка АПИ не е прехвърлило изцяло на „Автомагистрали“ ЕАД поддържането на пътния участък, където се твърди, че е осъществено събитието. Отговорността може да се прехвърли на „Автомагистрали“ ЕАД само и единствено, ако има изрично задание (месечно, допълнително или извънредно), което води до неизпълнение на договорните задължения - такова в случая няма.

Сочи се, че не е налице неизпълнение на договорно или друго задължение на „Автомагистрали“ ЕАД, което да е довело до възникване на твърдените от ищеца вреди. Именно поради това не възниква и задължение на „Автомагистрали“ ЕАД за обезщетяване на каквито и да е вреди по цитирания по-горе договор. Рамковият характер на договора за възлагане на обществена поръчка, не може самостоятелно да породи отговорност на изпълнителя-„Автомагистрали“ ЕАД. Отговорност може да се носи само за неизпълнение на конкретно възложено задължение.

Твърди се, че задължението за осъществяване на цялостен надзор върху автомагистралата се осъществява, включително и възникналите непредвидени обстоятелства от на Агенция „Пътна инфраструктура“.

Твърдяното неизпълнение на договора от страна на изпълнителя не се установява и чрез тълкуване на чл. 12, доколкото и в него е посочено, че задълженията се изпълняват в рамките на предоставените права по договора, съобразно останалите негови клаузи, т. е. след съответно задание. Противното би означавало със самото сключване на договора върху изпълнителя да бъде прехвърлена изцяло отговорността по поддържане и обезопасяване на процесния пътен участък и задължението за осъществяване на цялостен надзор върху автомагистралата, каквато не е целта на договора. Уговорените в него неустойка за лошо и/или неточно изпълнение, както и че за всички случаи на констатирани нарушения и/или неизпълнение на задълженията по чл.12 /чл.21, ал.1/, или това, че за причиняване на ПТП и/или възникване на щета в резултат на неизпълнение или некачествено изпълнение, изпълнителят носи пълна имуществена и неимуществена отговорност /чл.28/, не обуславят друг извод, тъй като за да се определи дали е налице неизпълнение, трябва да

са ясно отграничени конкретните задължения на изпълнителя, които в случая не са предварително определени в самия договор и липсват данни за същите. При преценка основателността на иска по чл.79 ЗЗД счита, че не е налице неизпълнение на договора от ответника по обратния иск, което да е довело до процесното ПТП и претърпените вреди.

С оглед изложените съображения и поради недоказаност на основната предпоставка по предявения обратен иск - неизпълнение на договора от ответника по иска, което да се намира във връзка с процесното ПТП, същият като неоснователен следва да бъде отхвърлен.

Твърди се, че няма данни на третото лице да са възлагани дейности по премахване на процесното препятствие от пътя. Напълно произволни са тълкуванията от страна на въззивника на чл.12, ал.5 и ал.7 от посочения договор, като и в тях е посочено, че задълженията се изпълняват съобразно останалите клаузи на договора т.е. след съответната заявка.

Твърди се, че не са допуснали неизпълнение на договора за обществена поръчка, тъй като ответникът не е възложил с изрично задание отстраняването на препятствието, причинило повредите по застрахования автомобил, както е предвидено в договора.

Отрича се да е поемано задължението да се следи за наличието на внезапно възникнали препятствия по пътя, а единствено да се отстраняват същите при устно или писмено възлагане от ответника.

Цитира се Решение от 27.01.2021г. на СГС, го. II б с-в по в.гр.д. №9201/2020г., Решение от 31.03.2021г. на СГС, го. II б с-в по в.гр.д. №8080/2020г., Решение от 20.04.2021г. на РС Пазарджик по гр.д. №1676/2020г. и др.

Сочи се, че в молбата на АПИ, съдържаща искане за привличане на „Автомагистрали“ ЕАД като трето лице помагач, както и в предявения обратен иск са мотивирани от обстоятелството, че в „договора за възлагане на обществена поръчка за поддържане - чл.28 е договорено, че при причиняване на ПТП и/или възникване на щета в резултат на неизпълнение или некачествено изпълнение предмета на договора, изпълнителят „Автомагистрали“ ЕАД носи пълна имуществена и неимуществена отговорност за причинените вреди.“.

Сочи се, че за да бъде ангажирана отговорността на „Автомагистрали“ ЕАД обаче следва ответната агенция да представи доказателства относно наличието на неизпълнение на договорно задължение, а такива в конкретния случай липсват.

Твърди се, че липсата на неизпълнение на договорно задължение, както и на доказателства в тази насока, се подкрепя и от посоченото на стр.2-ра от отговора на исковата молба, а именно:

„АПИ е възложила на „Автомагистрали“ ЕАД с месечно задание за месец юни 2018г. изпълнението на видове строително-монтажни работи /СМР/ и дейности -в т.ч. сметка № 1, шифър 1007 - Охрана на пътна инфраструктура от национално значение /пътни съоръжения и принадлежности, в т.ч. тунели/ в обявата на автомагистралата; сметка № 1, шифър 1009 - Извършване на периодичен оглед и отстраняване на обекти в обхвата на магистралата. Съответно са изпълнени и заплатени гореописаните

дейности.

Сочи се, че в подкрепа на гореизложеното е извършена справка в дружеството, при която е установено, че за периода 15.06.2018г. след 20:50 часа до 23:00 часа на 17.06.2018г. не са постъпвали сигнали в дружеството, в т.ч. в АБП „Калугерово“ относно наличието на предмети или животни на пътното платно на магистрала Тракия, на 95 км по посока на движение към гр.София. съответно не е било извършвано премахване. При извършената справка е установено, че през месец 06.2018г. в участъка на 95-ти км не е възстановявана преградна оградна мрежа. В подкрепа на тези твърдения се представя Извадка от електронна поща и Дневен отчет от 14.06.2018г.

Счита се, че не е налице неизпълнение на договорно задължение на „Автомагистрали“ ЕАД, което е довело до възникване на ПТП или до вредите твърдени от ищеца.

Моли се съдът да приеме, че не са налице основания за ангажиране отговорността на „Автомагистрали“ ЕАД, поради което предявеният обратен иск следва да бъде отхвърлен.

Не се възразява срещу исканията за допускане до разпит на свидетел и за назначаване на съдебно-автотехническа експертиза.

Искането към съда е да отхвърли изцяло предявените искове от ЗАД „Армеец“ АД срещу Агенция „Пътна инфраструктура“ и обратен иск от Агенция „Пътна инфраструктура“ срещу „Автомагистрали“ ЕАД, като неоснователни и недоказани.

Претендират се направените разноски в настоящото производство, в т.ч. юрисконсултско възнаграждение.

Към отговора са приложени пълномощно и писмени доказателства.

С Определението си под № 3303/22.12.2023 г. съдът е приел представените от страните и съответно приложени към исковата молба на ищеца и към писмения отговор и исковата молба, с която е предявен обратния иск на ответника писмени доказателства. Произнесъл се е по доказателствените искания на страните, като е уважил същите. Указал е на страните разпределението на доказателствената тежест, а именно по реда на чл. 154, ал. 1 от ГПК.

ЮРК. В.: Нямам възражения по доклада. Запозната съм с писмения отговор на „Автомагистрали“ ЕАД. Не възразявам да се приемат представените от третото лице помагач и ответник по обратния иск доказателства.

ПРОЦЕС. ПРЕДСТАВИТЕЛ Б.: Нямам възражения по доклада. Не възразявам да се приемат представените от третото лице помагач и ответник по обратния иск доказателства.

Съдът по доказателствата

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА представените от страните и съответно приложени към исковата молба на ищеца и към писмения отговор и исковата молба, с която е предявен обратния иск на ответника писмени доказателства, както и тези приложени към писмения отговор на „Автомагистрали“ ЕАД, с вх. № 2174/26.01.2024 г.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА КЪМ РАЗПИТ НА ДОПУСНАТИЯ СВИДЕТЕЛ И СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА МУ, КАКТО СЛЕДВА:

Т. Д. В. – роден на 19.05.1962 г. в с. Крушето, община Горна Оряховица, живущ в гр. София, българин, български гражданин, разведен, неосъждан, с висше образование, имам бизнес.

Свидетелят предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. Свидетелят обеща да каже истината.

ЮРК. В.: Моля да предявите на свидетеля протокола от ПТП.

СВИД. В.: Спомням си за ПТП, случило се през 2018 г. Връщах се от „Вонеща вода“, където имам хотел. Беше тъмна нощ и една лисица излезе изпод мантинелата и се удари в колата. Това беше около двете бензиностанции на Пазарджик. Много бързо стана ударът. Колата мина на аварийен режим. Автомобилът като мине на аварийен режим не може да ускорява, а там се движат много тирове, затова реших да я преместя на бензиностанцията за по-безопасно. Движех се в посока София по АМ „Тракия“. Помислих, че съм ударил животното и то е хвъркнало на страни. Когато спрях на бензиностанцията видях животното заклещено в решетката на бронята на колата и тогава видях, че е лисица. Помолих момчетата, които работят на бензиностанцията да извадят от бронята на решетката животното и като го извадиха видяхме, че е лисица и тогава протекоха радиаторите. Извикахме полиция. Дойдоха полицаите. Показахме им и на тях лисицата. Те се учудиха, че е доста голяма. Направиха акт и това беше. Извикахме репатрака. Качихме се в репатрака с жената, която беше с мен, и така се прибрахме в София. Не си спомням конкретно датата. Това, което е написано в полицейския протокол го поддържам. Спомням си, че бяха двама полицаи - В. и В. и жената се смееше, че В. и В. описваха лисицата. Добре, че овладях колата, защото можеше да нямате възможност да ме разпитвате днес. Лисицата излезе отдолу, от мантинелата, която разделя двете платна и стана много бързо. Мястото беше край Пазарджик, има две бензиностанции, от двете страни на магистралата, защото на другия ден ми беше паднал номера на колата и двамата полицаи, в 8 часа сутринта, на следващия ден, ми се обадиха, че номерът ми е намерен и аз отидох до РУ – Пазарджик да си го взема.

ЮРК. В.: Поддържам искането за предявяване на протокола от ПТП.

ПРОЦЕС. ПРЕДСТАВИТЕЛ Б.: Нямам против.

Съдът намира искането за основателно, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРЕДЯВЯВА на свидетеля протокол за ПТП от 16.06.2018 г., приложен към исковата молба на ищеца.

СВИД. В.: Беше тъмно и си викахме, че още малко и ще стигнем до София. Таня Михайлова е жената, с която бях в автомобила. Аз управлявах автомобила.

ЮРК. В.: Моля да предявим оригинала на протокола за ПТП, тъй като там се вижда по-добре. В копието са отрязани подписите. Представям оригинала на протокола за ПТП от 16.06.2018 г.

ПРОЦЕС. ПРЕДСТАВИТЕЛ Б.: Не се противопоставям.

Съдът счита, че на свидетелят ще следва да се предяви оригинала на процесния протокол, представен днес от юрк. В., поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРЕДЯВЯВА на свидетеля протокола за ПТП от 16.06.2018 г. в оригинал.

СВИД. В.: Подписът в графата „Участник 2“ е моят подпис.

След предявяването на оригинала на протокола същият се върна на юрк. В..

СВИД. В.: Инцидентът стана когато беше тъмно, тъкмо се беше смрачило. Уплаших се, тъй като колата когато влезе в аварийен режим се движи бавно, имаше тирове, които се движат. Пътят беше сух. Нямах движение. Лисицата дойде от разделителната мантиanela. Само видях очите ѝ като мина отдолу под мантиanelата. Животното дойде под мантиanelата, която разделя двете платна. Ударът беше централно. Нямах възможност да избягна лисицата. Стана много бързо. Ако не бях вдигнал ръцете от волана може би щях да объркам колата. Само натиснах спирачката. Не мога да кажа колко килограма е била лисицата. Не си спомням да е имало предупредителен знак за диви животни. Предпазни огради и съоръжения около мястото на инцидента не съм видял, защото беше много тъмно. Щетите по автомобила са такива каквито ги описа застрахователят. Помня, че протекоха радиаторите. Те взеха колата и я оглеждаха. Всичко се прави от застрахователя и този, който извършва ремонта. Аз нямах достъп. Бронята беше счупена, радиаторите мисля, че са два - един зад друг. Протекоха и двата радиатора и затова извикахме репатрак. Имах застраховка автоасистънс, затова дойде репатрак. Колата не можеше да се придвижва на собствен ход. Явно лисицата беше запушила радиаторите и като я бутнаха с една пръчка и я извадиха и тогава протекоха радиаторите. Аз нищо не съм получил като обезщетение. Дадох автомобила и получих автомобила. Движех се в посока София. Не си спомням с каква скорост се движех. Не мога да преценя на какво разстояние от бензиностанциите се движех. В този аварийен режим не си спомням колко време сме вървели. Бензиностанциите бяха наблизо, щом като полицаите се върнаха и намериха номера на колата, значи е било наблизо. Трупът на удареното животно момчетата от бензиностанцията го хвърлиха в контейнера, но я показаха на полицаите. Мисля, че не съм се обадил на телефон 112. Не си спомням кой се обади на полицаите, но дойдоха двама полицаи. Може някой от бензиностанцията да се е обадил. Ремонтът на автомобила не си спомням колко време продължи. Автомобилът беше БМВ, който продадох и от три години съм с друг автомобил. С този автомобил съм претърпявал дребни ПТП-та, но като този не съм имал. На някой паркинг са ме удряли, одраскване на колата, но такъв инцидент, като този, не съм имал. Като период тези инциденти не са се случвали близо до процесния инцидент. Не мога да се сетя в коя лента се движех, но животното излезе много внезапно и нямаше възможност за реакция. Изглежда го привличаше светлината.

ЮРК. В.: Държим на експертизата. Моля да ми дадете възможност да представя цветни снимки на имейла на съда, във връзка с работата на вещото лице, тъй като приложените са черно-бели.

ПРОЦЕС. ПРЕДСТАВИТЕЛ Б.: Възразявам. Към отговора на исковата молба в случай, че е имало такива снимки е следвало да бъдат приложени. Това можеше да бъде направено и в днешното съдебно заседание. Към моя екземпляр на исковата молба не виждам дали има снимки.

Съдът счита, че делото ще следва да бъде отложено за друга дата за изслушване заключението по допуснатата САТЕ. Вещото лице ще следва да работи по събраните по делото доказателства, като на ищцовата страна не следва да бъде дадена възможност да изпраща на вещото лице посочените от юрк. В. цветни снимки, тъй като същите не са представени по делото и няма как да бъде направена преценка дали съответстват на представените копия към исковата молба, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на юрк. В. за даване възможност да изпрати по имейл цветни снимки от процесното ПТП.

За изготвяне на допуснатата САТЕ, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА делото и го НАСРОЧВА за 28.05.2024 г. от 14:00 часа, за която дата и час ищецът и ответникът уведомени чрез процесуалните си представители.

Третото лице помагач и ответник по обратния иск уведомен по реда на чл. 56, ал. 2 от ГПК.

Уведомено вещото лице инж. В. Ф..

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 14:41 часа.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____

Секретар: _____